

७
சிவமயம்

யாழ்ப்பானைம் வடமராட்சிப்பகுதி
கட்டடவேலி கோயிற்பற்றைச் சேர்ந்த
துண்ணெயம்புதி வாசகும்

உயர்தவச் சைவ
வேளாங்குலத்தினருமாகிய

திருமதி போன்னம்மா மூத்ததம்பி

அவர்களது அமரத்துங்

நினைவு மலர்

அமரர் திருமதி பொன்னம்மா முத்ததம்பி

தோற்றம்
1914.12.28

மறைவு
1998.03.17

திதி நிர்ணய வெண்பா

மன்னும் சுகரவருடம் மாண்புமிகு பங்குனியில்
பின்னுதிரி அபரபக்கச் சதுர்த்தியதில் - மின்னுபுகழ்
உத்தமியாள் பொன்னம்மா உயர்கவிலை வெற்பிலுறை
அந்தனடி சார்த்தினமே சாற்று

ॐ
விநாயகர் துதி

ஜந்து கரத்தலன ஆனை முகத்தலன
இந்தி னிளம்பிறை போலும் மெயிற்றலன
நந்தி மகங்தலன நானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்ததடி பேர்றுகின் ரேனே

தேவாரம்

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற்
குமின் சீர்ப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற்
பால்வென் ஸீறும்
இனித்தழுடைய எடுத்தபொற் பாதமுங்
காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த
மா நிலத்தே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஓப்பிலா மணியே
அண்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புஸலைய னேன் தனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபுதம் அளித்த
செல்வமே சிவ பெரு மானை
இம் ஸமையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருங்குவ தினி யே.

திருவிசைச்பா

நீணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நூற்றிக் கண் ஞாடையதோர் நெருப்பை
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆற்றணி சடையெம் மற்புதாக கூத்தா
அம்பொன் செய் அம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத்
தொண்ட னேன் இசையுமா றிசையே

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுறுதிப் பொருள் சோதித்த
 துய் மனத் தொண்ட ருள்ளீர்
 சிஸ்லாண்டிற் சிறையும் சில தேவர்
 சிறு நெறி சேராமே
 வில்லாண்ட கனகத் திரண் மேறு
 விடங்கன் விடைப் பாகன்
 பல்லாண்ட டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய இருள் நீங்கச்
 சிரந்தமுவு சைவனெறித் திருநீற்றின் ஒளிவிளாங்க
 அரந்தை கெடப் புகலியர் கோன் அழுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
 அரந்தளித்த சிவாகம நந்தரிபூங் கழல் போற்றி.

திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுகைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடு
முத்தனா மாறைப்	பெருவாழ்வில்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணநேயா
ஒப்பிலா மாமனிக்	கிரிவாசா
வித்தகா நூனசத்	திரிபாதா
வெற்றிவே லாயதப்	பெருமாளே

ஆழ்வார் பாடல்

பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் குமஸச் செங்கன்
 அச்சதா அமர ரேறே ஆயர்தங் கொழுந் தேயென்னும்
 இச்சவை தவிர யான்போய் இந்திர லோகம் ஆளும்
 அச்சவை பெறினும் வேண்டிடன் அரங்கமா நகருளானே.

வழிபடும் தெய்வத் துதிப் பாடல்

கொட்டிக் குள்பொன் பிள்ளையார் துதி

தந்தைதாய் தானுலகம் என்னுமுயர் ஞான
 தக்துவத்தை உலகினுக்கே நிலைநாட்டி
 விந்தையறு மாங்கனியைப் பெற்றுநின்ற
 விளங்கு கொட்டிக் குள்பொன் விநாயகரே
 சிந்தையெல்லாம் உன் நினைவே நிறைந்து
 சீர்தியே தவறாது போற்றி நின்றேன்
 முந்தை விலைப் பயன்போக்கி யாட் கொள்வாய்
 முஷிக்வா கன்னேநின் ஸ்திபோற்றி

துன்னாலை தெற்கு பூதவராயர் (சிவபெருமான்) துதி

சிரம் மீது பிறைகுடிக் கங்கையோ டரவம் பூண்டு
 காரந்தனிலை குலமேந்திக் கணிவோடு அருள் பொழியும்
 புரமெரித்த தென்னுன்னை பூதவரா யத் தேவே
 அரவணைத்தே நின்பாத அடியினையே அருளுவையே.

அத்துறை அம்பாள் துதி

பற்றியும் படர்ச்சியும் பரவுமா வரக எல்லாம்
 படருமோர் அத்துறைவில் பரிவுடன் கோயில் கொண்ட
 கொருமாள் கோதையெங்கள் குலமணி அம்பாள் தாயே
 குங்குமன் குடுமெங்கள் மங்கல வட்சிவ அம்மா
 நற்றவம் நோன்பு ஆற்றி நாடியே போங்கலிட்டு
 நாளுகை போற்றின்ற நாயினென் உலக வாழ்வின்
 பற்றினை அறுத்து உந்தன் பாதார விந்தம் தேடிப்
 பற்றவே ஒடிவந்தேன் பவவினை அறுப்பாயம்மா.

செல்வச் சந்திதி முருகன் துதி

அன்றொருநாள் அவ்வைக்குச் சுட்டகனி கொடுத்தாண்டாய்
 மன்றுப்படை பிரமனையே மறைகேட்டுச் சிறையளித்தாய்
 குன்றனையை குரஞ்ஞால் கூறாக்கிப் பதமளித்தாய்
 என்றனையும் நின்னிருதாள் நிழலிருத்தி ஆள்வாயே

வல்லிபுர ஆழ்வார் துதி

நாராயணா எனும்நாமம் என்றாவில் மறவாது
ஆராதனை செய்தேன் அரிஷும் நல்மா நமவென்றே
பேரா யிரம் கூறி பெரிதுமுனை வேண்டி நின்றேன்
வாரா திடக் காத்து வைகுந்தும் சேர்க்குதியே.

பிறத்திசங்கிலி காளிதேவி துதி

ஐரிளிலை உலவுபிழை தோய்க்கிளின்றி
ஊர்காவற் தெய்வமென விளாங்குகின்ற
பார்புகளும் பிறத்திசங்கிலி காளித் தாயே
பக்திரியாடு நானுமுனை வணங்கியே
ஆர்வமுடன் பொங்கலிடடு முடிடயும் சாத்தி
அடியினையே பணிந்துமின்றேன் அம்மாளந்தன்
ஒராது செய்தவினை ஓட்டியுந்தன்
இயர்பாத நிழல்ந்து அருளுவாயே

குலதெய்வம் முனியப்பர் துதி

செங்கண்ணுஞ் செஞ்சலைடயும் சீற்றோக்கும்
பொங்குவக் கிரதந்த வாயுங்கூண்டு
எங்கள்குலம் காத்துமிருகும் முனியப்பாவே
தங்குமுந்தன் தாளினையே சரண ம்பா

இரங்கற்பாக்கள்

முத்தமகன் பரமேஸ்வரி ,யோகேஸ்வரன் (விளவமடு)பிரலாபம்

கண்ணுக்குக் கண்ணாக் காத்துள்ளன வளர்த்தெடுத்து
கலையூட்டிக் கண்ணிறைந்த கணவரையும் சேர்த்துவைவத்து
என்னியிப் பாசமொடு என்னோடு இகணங்நிருந்தாய்
என்னியிப் தாயாரே அம்மாநான் இடம்பெயர்ந்து
வண்ணிக்குச் சென்றுவிட்ட வருத்தத்தின் சாயல்விலா
வந்துள்ளைக் காணவில்லை எனும்ஏற்கம் குழகொண்டோ
என்னியிரா வேண்டியிலை எமதுஉண்ணக் கொண்டுசென்றான்
ஏதுமறி யாதிங்கே இருந்தாற்ற ஒருவிந்தியோ

மகன் கலைச்சாலூர்த்தி புலம்பல் (பிரதேசசபை நெல்லியடி)

நினைந்திடவே நெஞ்ச மெல்லாம் பதறுதம்மா, நின்வதனம்
நீழலாடி என்னக்திதைப் பிளக்குதுமயோ, எனக்காக
நினைந்து நியென் துருகிடுவாய் நின்கவலை நான்றிவேன்
நொதுமணம் கவலையும் ஒருக்கறையும் இன்றியே
முனைப்பாக உண்ணொனா பாரத தெடுத்தேன் முகம்கழிக்க
முடியாத வகையினிலே முயன்றான் எல்லாஞ் செய்தேன்
விளைப்பயனினா எண்ணம்மா உன்தலையில் கொள்ளிவைத் தேன்
வேதவணபின் விளிம்பினிலே வெந்து வெந்து உருகுகின்றன்

மகன் ஆண்தலூர்த்தி பிரலாபம்
(இயைப்பாறிய உத்தியோகத்தர் நிலைஅளவையாளர் நினைக்களாம்.)

நொந்துமணம் நோன்பிழுந்து நுகர்தவங்கள் பலவிபற்றி
நோய்நொடிகள் வாது காந்துள்ளன வளர்த்தெடுத்து
சிந்தை நிறை பாசமதில் சீராகவாழ வழிவகுத்த
செம்மைநிறை என்றும்மா சென்றுவிட்டாய் என்மணவிட்டு
முந்தை விடைப் பயனிதுவோ முதிர்ந்தாலும் கண்முன்னே
முகம்பார்க்க இறுந்த அம்மா முடிவிட்டாய் உன்கண்ணன
அந்தோ! என் அம்மாவுடன் அழகுமுகம் பழகுமொழி
அவனைத்தூத்துக்குமே எங்கேநான் காண்பேனோ என்றும்மா!

மகன் கமலேஸ்வரி தர்மரத்தினம் புலம்பல்

கையிரண்டி வேந்திமிடி மீது வைத்துக்
களியமுத உண்டிதந்து வளர்த்தெடுத்தே
செய்யவுள்ள அத்தனையும் செய்து பார்த்துச்
சிந்தைநிறை வாழ்வுபெற வைத்த கோயில்

துப்பியவோரு துறையாக நீண்டகாலம்
துஞ்சாது உதவிநிர்பாய் என்றிருந்தேன்
வெய்யவொரு வேதவணபின் விளிம்பினிலே
வெம் பியழ விட்டேனோ சென்றாய் அம்மா

ஆண்மருமக்கள் யோகேஸ்வரன் விசுவமடு, தர்மரத்தினம் ஒளாள்
இரங்கல்

பாசத்திற் தாய்போலப் பண்பினோடு
பழகியநம் மாயியவைப் பிரிந்து சென்ற
மோசமிகு துயர்மண்ட மனது வெம்பி
மூள்கிள் நோம் துயர்கடவில், குடும்பம் தாங்கும்

நேசத்தை நினைங்குருகி நெட்டுயிர்த்து

நிறையன்பு சொரிந்த பண்பை எண்ணி யெண்ணி
மாசற்ற புனமுறுவல் வதனங் தள்ளை

மனத் தீருத்தி மாய்கிள் ரோம் விதிசோ மாமி

பெண் மருமக்கள் தவலட்சமி, மகாசீதலி பிரலாபம்

மருமக்கோ நாமுமக்கு மக்களன் ரோ மாமி

மாற்றிய துங்பமதில் மூள்கலைத்து

சிறு நோயால் மிகவாழப் பிரிந்தாய் ஜயோ

செயலிழுந்தே சிந்தமிக கலங்கி நின் ரோம்

ஒருது யண்யாய் உதவிசிறை உத்தமியே மாமி

ஒருநாளுஞ் சின்தறியாப் பண்பை யெண்ணி

உருகுகிள்ளோம் உள்ளமது உடைந்தே கண்ணிர்

உகுக்கிள்ளோம் உள்ளமட்டும் மறுக்கலாமோ?

உடன் பிறந்த சகோதரி ந.இருத்தினம் புலம்பல்

பொன் பெறலாம் பொருள் பெறலாம் போதுமட்டும்

புகழ் பெறலாம் பூதலுத்தல் ஒருவயிற்றில்

ஒன் ராகப் பிறந்தின்கே உலவினின்ற

உடன் பிறப்பை இழந்திட்டால் மீண்டொருகால்
என்றிருபும் பெறலாமோ எம் சகோ தரியே

என் ஏற்றும் எண்நாடி ஒடிவந்து

நன்றாகக் கதைபீசி நலமே கேட்பாய்

நமன் வந்தான் இடையினிலை என் செப்போமே

மைத்துவர் நாட்டராசா. இருங்கல்

உத்தமக் குணங்கள் கொண்ட உயர்தவ மைத்துவிக்கோ
இத்தலை நிலைவந் துற்ற தென் எனிச் செய்வோம் எங்கள்
மைத்துவி உள்ளைப் பிறிசூ மனமது அனைவாய் வேக
கந்தியே குறுகிள்ளோம் துயர் தவிர் வழிகா யோமே.

மைத்துவி சி.இருத்தினம்.

கண்டுவிட்டால் வாங்க சென்று அன்பொடு கூவிக் கண்சிரிக்க
கொண்டவொரு பாசமுடன் குலங்கு நலங்கள் கேட்டு
அண்டியிருந் தாதரித்த மைத்துவியே ஆவி பிரிந்த
மண்டு துயர் மாறாது யங்க கவலை தீவு தெப போ?

பேர்ப்பிள்ளைகள் ராஜ்ஞமார், வரதன், சுபாஜினி, கமதி, சுதர்ஜன், பிரலாபம்

பூக்கவைத்துப் பிரியமுடன் அரவணைத்துப்
பேணிக் காத்து வளர்த் தெடுத்த அம்மம்மா
பூக்கவின்றி எம்மையெல்லாம் பார்த் தெடுத்து
யிரிச்சுயிராய் நழுவின்றை அம்மம்மா
இறந்த தென்ற இடிபேறுச் செய்தி கேட்டு
இரங்கியிங்கே இருந்தமுது வெம்பு கிண்ணோம்
பொவின்றி போது மென்னோ பிரிந்தாயந்தோ
பெருகுமெங்கள் துயர்ந்த லென்னோ சொல்வாய்

பேர்ப்பிள்ளைகள் சத்தியலீன், பத்மலீன், தாட்சாயனி புலம்பல்

பூஷல மொழி கேட்டு மழுமீது நானிருத்தி
பறங் கந்தைகள் பலசூரிப் பரிந்தும்மை வளர்த்திட்ட
பழுதுவதற் கிணிபி எங்கள் அப்பம்மா பிரிந்த துயர்
எழுதாலும் நீராது தொழுதாலும் மாறாது ஆற்றெனானோதே

பெறாமக்கள் பிரலாபம்

பேற்ற வொரு தாயெனவே பேர்ஸுப் பூண்டு
பிணைந்திருந்த பெறாத் தாயார் மாண்டசேதி
பற்றுமொரு துயர்க்கடலீல் மூஷ்கவைத்தே
கதறியழு தேங்குகிண்ணோம் பாவியாமே
குற்றிருபைது புரிந்தாலும் கண்டிப்போடு
கடறுமறி வத்தனமயினி யானீ சொல்வார்
பற்றியெரி நெஞ்சுப்பினிலே உடலம் நீராய்ப்
பரவிப்பதைக் காணவிந்தி வைத்தாயந்தோ

மறு மருமக்கள் புலம்பல்

என்பு சொரி கிண்ற முகம் ஆசைப் பேசக்
ஆதரிக்கும் நாடெனவே நிகழ்ந்த மாயி
இன்பமுடன் இன்சொல்லைச் சிரித்துச் சிரித்து
எடுத்துஏர்க்கும் வார்த்தத்தகளை என்று கேட்போம்
துப்பமிடத் தந்துமறைந் திட்டதேனோ?
துயர் மேவத் தழுக்கிண்ணோம் துவழுகிண்ணோம்
டுன்பு புரிந் திட்டத்வக் குறைவோ இந்த
மோசமிங்கு வந்ததுவே மாயி அந்தோ

மனைதேடி வச்துவிட்டால் மலர்ந்தவொரு வதனைகிடோடு

மனாங் நிறந்து பேசியியலை மகிழ்வோடு உபசரித்து
சினமின்றிச் சிரிப்போடு சிறந்த புத்தி மதி கூறி

சௌமோடு பண்புடிச் சீருதவி நல்கினின்று
மனமொன்றிப் பழுதுமயில் மாதரசி பொன்னம்மா

மாண்டாளன் றறிந்திந்த மானிலுமே அழுததம்மா
அனைந்ததுவே சோதியின்று அழிந்ததுவே அவருடலம்
அவராதமா சாந்தியுற அமலாடி போற்றுதுமே.

x

திருப்பொற்கண்ணம்.

முத்து நற் றாமம்பூ மாவல தூக்கி
முலைக்குடந் தூபமநற் றிபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகாநும்.

நாமக ளோடு பல்லாண் டிஷமின்
சித்தியுங் கெள்ளியும் பார்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
நுத்தண்ணு யாறன் ஆம் மாணைப் பாடி
ஆடப் பொற் கண்ணம் இழத்து நாமே

பூவியல் வார்சடை யெல்பிரார்க்கு
போற்றிருச் கண்ணம் இழக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணிர்

வம்மினகள் வந்துடன் பாடுமினகள்
கூவுமின் தொண்டர் பூம் நிலாகீம்

குளிமின் தொழுமினைப் கோணங்கூத்தன்
தேவியுங் தானும் வந்தெழும்மை யாளச்
செம்பொன் செய் கண்ணம் இழத்து நாமே

ஙந்தர நீறனிந் தும்பெழுகித்
தூயபொன் சிற்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கறுபகம் நாட்டியியங்கும்

எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
நுத்தர் கோவணயன் நன்பிப்ருமான்

ஆழியான் நாதன்கல் வேவென் தாதை
எந்தரம் ஆழுமையான் கொழுநற்

கேய்ந்த பொற் கண்ணம் இழத்து நாமே

காசனி மின்க ஞாலக்கை பெயல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கரூபுரவை
 யேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
 தேசமெல லாம்புகுந் தாடுங் கச்சித்
 திருவேகம் பண்செம் பொற்கோயில் பாடிப்
 பாச விளையைய பறித்துநின்று
 பாடிப் பொற் கண்ணம் இடித்து நாமே

அறுகெடுப் பாரயனு மரியும்
 அன்றி மற் றந்திர ணோடமர்
 நறுமுறு தேவர் கணக்க ளெல்லாம்
 நம்மிற் பின்பல்ல தெடுக்க வொட்டோம்
 செறிவுகட மும்மதி எய்த வில்லி
 திருவேகம் பண்செம் பொற்கோயில் பாடி
 முறுகுற் செவ்வாயினர் முக்கணப்பற்
 பாடப் பொற் கண்ண மிடித்து நாமே

உலக்கை பலவோச்சவர் பெரியர்
 உலகமெலாம் உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அழியவர் வந்து நின்றார்
 கான உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அழியோமும யாண்டு கொண்டு
 நான் மலர் பாதங்கள் குடத்தந்த
 மலைக்கு மருகணப் பாடிப் பாடி
 மகிழ்ந்து பொற் கண்ண மிடித்து நாமே

குடகந் தோள்வனள ஆர்ப்ப வார்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப வார்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப வார்ப்ப
 நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப வார்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
 கொடக மாமலை அங்கை கொவுக்கு
 ஆடப் பொற்கண்ண மிடித்து நாமே

வாள் தடங் கண்மட மங்கை நல்லர்
 வரிவனை ஆர்ப்பவள் கொங்கை பொங்கத்
 தோள்திரு முண்டங் துறைந் திலங்கச்
 சோததெம் பிராண்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாள் கொண்ட நாள்மலர்ப் பாதங் காட்டி
 நாயற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
 ஆடப் பொற்கண்ண பிடித்து நாமே

வையக மெல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெப்பெனும் மஞ்சள் நிழறைய அட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந் துறையான்
செய்ய திருவுச் பாழிப் பாழிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாண்ணுக்கே
ஆடப்பொற் கண்ணமிடத்து நாமே

முத்தனி கோங்கைகள் ஆட ஆட
மொய்க்குழல் வண்டிமை ஆட ஆட
சித்தஞ் சிவனோடும் ஆட ஆட
செய்குற்க கண்பனி ஆட ஆட
பித்துதம் பிராணோடும் ஆட ஆட
பிறவி பிறரோடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையோ டாட ஆட
ஆடப் பொறுகண்ண மிடத்து நாமே

மாடு நகைவான் நிலாவெறிய
வாய்த்திறந் தம்பவ எந்துதிப்பப்
பாடுமின் நந்தமலை ஆடைவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாழிப் பாழித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைந் தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திடைகத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாட்டனானுக்
காடப் பொறுகண்ண மிடத்து நாமே.

வையமர் கண்டனை வான நாடர்
மருந்தினை மானிக்கக் கூத்தன் ரண்ணை
ஐயனை ஜயப்பி ராணை நம்மை
ஆகப்படுத் தாட்டுகொண்டறுமை காட்டு
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெப்பைய்
போதரிக் கண்ணினை பொறுதோடித் தோட்
பையர் வல்குல் மடந்தை நல்வர்
பாழிப் பொறுகண்ண மிடத்து நாமே

மின்னிடை செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணைக் கண்ணமர் மென்மொழியிர்
என்னுங்க யாராழ தெங்களப்பன்
எம்பெரு மானிம் வாங்மகட்குத்
தன்னுடை கேள்வன் மகள் தகபுன்
துயன் எம்மையன் தாள்கள் பாழிப்
பொன்னுடைப் பூன்முலை மங்கை நல்வர்
பொற்றிருச் கண்ண மிடத்து நாமே

சங்கம் அரற்ற சிலம் பொல்பிபத்
 தாழ்த்துபல் குழ் தரு மாகலையாடச்
 செங்கணி வாயிதழூந் துடிப்பச்
 சேயினூற் யீர் சிவ லோகம் பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அரா விரைக்கும்
 குற்றூரச் சடைழுதியான் கழற்றேற்
 பொங்கலிய காதவரிச் சொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சண்ண மிழத்து நாமே.

நூனக் கரும்பிள் ஏதளிலைவப் பாகை
 நாடற்கரிப் நலத்தை நந் தாற்
 தேனை பழச்சலை ஆயினாகைச்
 சித்தம் புகந்துகிந் திக்க வல்லவ
 கோணப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தலன நாத்தழும் பேற வாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கன் மடந்தை நல்வரி
 பாடிப் பொறுகண்ண மிழத்து நாமே

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
 தேவர்க் ணாவிலூங் கண்டறியாச்
 செம்மலர் பாதங்கள் காட்டும் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
 சிவபெறு மாண்புராஞ் செறு கொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் செய் சண்ணமிழத்து நாமே

தேனக மாபலர்க் கொண்டை பாடி
 சிவபுரம் பாடித் தீருச் சண்மேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்து
 மூனக மாழுஷ் குலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
 போனக மாகநாஞ் சண்ணடல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சண்ணமிழத்து சாமே

அயந்தலை கொண்டுசென் டாடல் பாடி
 அருக்கண் எயிரு பறிந்தல் பாடிக்
 சுயந்தலைக் கொண்றுரி போந்தல் பாடிக்
 காலமைக் காலால் உண்தத்தல் பாடி
 இயந்தன முப்புரம் ஸ்தல் பாடி
 ஏங்கு அடியோலம் ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தலை பாடிநின் றாழியாடி
 நாதற்குச் சண்ண மிழத்து நாமே

வட்டமலர் கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந் தென் தீஸ்ரைல் பாடிச்
 சீற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசனைக் க்ஷணை பாடிக்
 கங்களைப் பாடிக் கவிந்த கைம்பீமல்
 இட்டுநின்ற நாடு மரவம் பாடி
 ஈசந்துச் சண்னமிடத்து நாமே

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியுமாய் இருளாயினார்க்குத்
 துங்பமூமாய் இன்ப மாயினார்க்கு
 பாதியுமாய் முற்று மாயினார்க்குப்
 பந்தமு மாயவிடு மாயினார்க்
 காதியும் அந்தமு மாயினார்க்
 காடப் பொற் சண்னமிடத்து நாமே.

தேற்றம்

ஆறிலுஞ் சாவேயன்றி நூறிலுஞ் சாவேயாகும்
 மாறிடும் இந்தமாய் வாழ்விளை மதிந்தீடாதீர்
 கூறிடுஞ் பொன்னம்மாவுங் கூடிய ஈசன்பாதம்
 பீறிடுஞ் துங்பமாற்றிப் பிராணி போற்றுவீசே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நன்றி நவீஸல்

எனு குடும்பத்தலைவி நிருமதி பொன்னம்மா
ஸுத்ததம்பி அவர்களின் இறுதி ஈமக்கிரியையின்போது
வருகை தந்தவர்களுக்கும், அனுநாபச் செய்திகள்
அனுப்பியோருக்கும், உடனிருந்து உதவியோருக்கும்
இன்றைய அந்திய அஸ்திக்கிரியைகளின் போது
சமூகமளித்தோருக்கும் எமது இதயங்களிற்கு நன்றி
உரித் தாகுக.

நூலாலை
ஷ்டாட்டி
1998.04.16

இவ்வண்ணம்
மக்கள், மருமக்கள்,
பேரர், குடும்பத்தினர்

(S) RONEO Computer unit, Viyaparimoolai.